

TÜRKİYE’NİN İSTANBUL SÖZLEŞMESİ’NDEN ÇEKİLMESİ KARARININ DÜNYA BASININDA YANSIMASININ İNSAN VE KADIN HAKLARI YÖNÜNDEN ÜLKE İTIBARINA ETKİSİ ÜZERİNE BİR İNCELEME¹

Nevra ÜÇLER

İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye
ncelikkol@gelisim.edu.tr
<https://orcid.org/0000-0003-4195-6669>

Türkan Öykü BÜYÜKÇELİKOK
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye
tobuyukcelikok@gelisim.edu.tr
<https://orcid.org/0000-0002-2735-0903>

<i>Atıf</i>	Üçler, N., Büyükçelikok T. Ö. (2023). “Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden Çekilmesi Kararının Dünya Basınında Yansımalarının İnsan ve Kadın Hakları Yönünden Ülke İtibarına Etkisi Bir İnceleme”. İletişim Çalışmaları Dergisi, 9 (3): 395-424.
-------------	---

Geliş tarihi / Received: 11.07.2023

Kabul tarihi / Accepted: 04.09.2023

DOI: 10.17932/IAU.ICD.2015.006/icd_v09i3005

ÖZ

İstanbul Sözleşmesi insan ve kadın haklarının korunması ve bu konularda sağlanan güvence ile uluslararası arenada ülke itibarına katkı sağlayan bir sözleşmedir. Çalışma kapsamında sözleşmenin imzacılarından olan Türkiye’nin sözleşmeden çekilmesi kararının, dünya basınında haber olarak yer almasıyla Türkiye ile ilgili insan ve kadın hakları konusunda

¹ Bu çalışma “4th Cultural Informatics, Communication and Media Studies Conference-CICMS 2021” konferansında özet bildiri olarak sunulmuştur.

oluşan itibar algısının ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırmada dünyadaki tüm web sayfalarının tıklanma oranlarına göre sıralanışını veri olarak sunan “alexa.com aracılığıyla elde edilen liste temel alınmıştır. Listedeki 102 haber sitesi arasında dünya çapında yayın yapan 28 haber sitesinin resmî web sayfası incelenmiştir. 28 haber sitesinden konu ile ilgili haber üretimi gerçekleştirmiş 18 yabancı basın organında, sözleşmeden çekilme tarihi olan 20 Mart 2021 ve sonrasındaki beş gün temel alınarak 20-29 Mart 2021 tarihleri arasında yayınlanmış haberlerin ülke itibarı ve itibar yönetimi çerçevesinde değerlendirilmesi içerik analizi yöntemiyle yapılmıştır. Araştırma neticesinde dünya basınında yayınlanan Türkiye’nin sözleşmeden çekilmesi kararıyla ilgili haberlerde, ülkenin insan ve kadın hakları konusundaki itibarının zedelendiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstanbul Sözleşmesi, İnsan Hakları, Ülke İtibarı, İtibar Yönetimi, Dünya Basını.

AN ANALYSIS ON THE IMPACT OF TURKEY’S DECISION TO WITHDRAW FROM THE ISTANBUL CONVENTION ON THE COUNTRY’S REPUTATION IN TERMS OF HUMAN AND WOMEN’S RIGHTS

ABSTRACT

The Istanbul Convention is a convention that contributes to the reputation of the country in the international arena with the protection of human and women’s rights and the assurance provided on these issues. Within the scope of the study, it is aimed to reveal the reputational perception of Turkey in the field of human and women’s rights with the news of Turkey’s decision to withdraw from the convention, which is one of the signatories of the convention, in the world press. The research is based on the list obtained through alexa.com, which provides data on the ranking of all web pages in the world according to their click-through rates. Among the 102 news websites on the list, the official web pages of 28 news websites broadcasting worldwide were analyzed. In 18 foreign press organs that produced news on the subject from 28 news sites, the evaluation of the news published between March 20-29, 2021, based on March 20, 2021,

the date of withdrawal from the contract, and the five days after, within the framework of country reputation and reputation management was carried out by content analysis method. As a result of the research, it has been concluded that the country's reputation on human and women's rights has been damaged in the news about Turkey's decision to withdraw from the convention published in the world press.

Keywords: *Istanbul Convention, Human Rights, Country Reputation, Reputation Management, World Press.*

GİRİŞ

İtibar yönetimi süreci ağırlıklı olarak kurumsal strateji çalışmaları içerisinde benimsenen bir süreç olsa da ülke itibarı çalışmaları ve stratejilerinin geliştirilmesiyle birlikte itibar yönetimi süreçleri de yeni bir boyut kazanmaktadır. Genellikle kurumsal şirketlerin oluşturdukları itibar yönetimi stratejileri, kamuoyunda kurumun daha güvenilir, daha saygın ve daha tutarlı görünmesi için planlanmakta ve uygulanmaktadır. Benzer durum ülke itibar yönetimi stratejileri ve süreçlerinde de görülmektedir. Ülkelerin itibar yönetimleri ve bunun için geliştirilen stratejileri ülkenin uluslararası kamuoyu içerisinde daha güvenilir, saygın ve tutarlı bir yer elde etmesi ve kamuoyu algısında bu şekilde konumlanması için yürütülmektedir. Tüm itibar süreçleri kamuoyu algılarına, kamuoyunun o kurum ya da ülke hakkındaki düşüncesini, algılamasına iyileştirme stratejilerine dayanmaktadır. Bu nedenle kurumlar için olduğu gibi ülkeler için de belirlenen hedef kitleye yönelik itibar çalışmalarının gerçekleştirilmesi beklenmektedir. Bu hedef kitle o ülkede yaşayan insanlardan oluşabileceği gibi uluslararası kamuoyu olarak da belirlenebilir. Özellikle uluslararası alanda, dünya çapında ülke itibarını iyileştirmenin ya da bu itibar sürecini yönetmenin önemli yollarından biri devletlerin taraf olduğu uluslararası anlaşmalardır. Dünya kamuoyunda artan insan hakları, eşitlik vb. talepleri karşılamaya yönelik hukuki ve demokratik temellere dayanan insan hakları anlaşmalarına devletlerin imzacı ve taraf olmaları ülke itibarına olumlu katkı sağlayan bir süreç olarak karşımıza çıkmaktadır. Çünkü bu anlaşmaların varlığı iç ve dış kamuoyunda o ülke ilgili olumlu algıyı pekiştirebilmektedir. Uluslararası insan hakları taleplerine dayanan anlaşmalara taraf olmak başta olmak üzere, itibar yönetimi stratejilerinde iç ve dış hedef kitlelerin talep ve beklentilerine uygun hareket etmek

oluşacak kamuoyu algısına olumlu katkı sunmaktadır.

Örnek verilen bu uluslararası insan hakları kararlarına ve gereksinimlerine dayandırılarak oluşturulan uluslararası sözleşmeler için, özellikle dünyada ve Türkiye’de maddi ve manevi çeşitli konularda daha dezavantajlı görülebilecek gruplar içerisinde yer alan kadın ve çocuklarla ilgili ayrımcılıkların önlenmesine yönelik çalışmalar ve sözleşmeler önemli konulardan biri olarak kabul edilebilmektedir. Özellikle kadınlara yönelik yaşanan ayrımcılık ve zorbalıklarla ilgili yaşanan sıkıntıların çözümü için hem uluslararası alandan gelen talepler hem de araştırmanın örnek ülkesi Türkiye’de yer alan insan ve kadın hakları örgütlerinin, sivil toplum kuruluşlarının talepleri doğrultusunda çalışmanın odağında yer alan İstanbul Sözleşmesi gündeme getirilmiştir.

“Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi” ya da toplum içerisinde yaygın olarak kullanılan adıyla “İstanbul Sözleşmesi”, 11 Mayıs 2011 tarihinde Türkiye’nin de aralarında bulunduğu 45 ülke ve Avrupa Birliği tarafından imzalanmış, kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddeti önleme amacıyla oluşturulmuş uluslararası bir sözleşmedir. Sözleşmenin oluşturulması ve ülkelere kabul edilmesiyle ilgili çalışmalarda önemli bir rol üstlenen ve sözleşmenin ilk imzacısı olan ülke Türkiye’dir. Sözleşmeyi tanıyan, imzalayan ve yürürlüğe alan Türkiye, sözleşmenin de ilk imzacısı olmasıyla birlikte özellikle insan ve kadın hakları konusunda sergilediği duruşla ülke itibarı yönünden güçlü ve güvenilir bir izlenim kazandığı söylenebilmektedir.

Sözleşme özellikle dünyadaki tüm kadınların erkeklere göre daha fazla maruz kaldığı cinsiyet eşitsizliği, sosyal yaşamdaki cinsiyet faktörlü adaletsizlikler, psikolojik, ekonomik ya da fiziksel şiddet, istismar, taciz, tecavüz, namus cinayeti, zorla evlendirilme ve cinsel kimlik gibi çeşitli konuları temel almakta, kadın ve çocukların haklarının korunması açısından taraf devletlere yüksek bağlayıcılık getirmektedir. Kadın ve çocuk hakları konusunda dünya ülkelerince hazırlanan ve kabul edilen en kapsamlı anlaşma olarak da nitelendirilebilecek İstanbul Sözleşmesi’nin bahsi geçtiği gibi ilk imzacılarından olan Türkiye’de, 20 Mart 2021 tarihinde sözleşmenin feshedilmesi kararı alınmıştır. Alınan bu karar, Türkiye’de

kadın ve çocuk haklarının zayıflayacağı düşüncesiyle kamuoyu tarafından eleştirilmiş ve protestolar düzenlenmiş, konu ana akım ve sosyal medyada önemli gündem maddesi oluşturmuştur. Sözleşmenin imzacısı devlet olarak insan ve kadın hakları konusunda uluslararası arenada olumlu itibar kazanan Türkiye sözleşmeyi feshederek kazandığı olumlu itibarı kaybettiği söylenebilmektedir. Çünkü ülkeler için itibar oluşum ve yönetim süreçleri uzun dönemli stratejiler, devamlılık esasına dayalı politikalarla temellendirilmiş güvenilirlik ortamının yaratılmasıyla kazanılmaktadır. Türkiye'nin sözleşmenin imzalanmasıyla sergilenen ve olumlu itibarın kazanılmasına rol oynayan duruşunu devam ettirmeyerek konuyla ilgili ülkeye duyulan güven duygusunu zedelediği ön görülebilmektedir. Yaşanan tüm bu gelişmelerin yankısı sadece Türkiye'de değil dünya basınında ve kamuoyunda da tartışılmış, Türkiye sözleşmeden çekilme kararıyla insan hakları konusunda yaşanabilecek sorunlar nedeniyle eleştirilmiştir.

Çalışma kapsamında dünya basınında Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi ve sözleşmeyi feshetmesi kararıyla ilgili kurgulanan haberler ülke itibarına bakış açısı yönünden incelenmektedir. Bu doğrultuda araştırmada ülke itibarı, İstanbul Sözleşmesi'nin araştırma konusuyla temellendirilebilecek maddeleri, İstanbul Sözleşmesi'nin Türkiye'deki uygulanışıyla ilgili son olarak 2018 yılında yayınlanan uygulama eksikliklerini ortaya koyan ve sözleşmeyle ilgili devlet yükümlülüklerini hatırlatan GREVIO Raporu'nda yer alan tavsiye ve önerilere değinilmiştir. İstanbul Sözleşmesi'nin amacı, beklentisi ve uygulanması gereken maddeleri ve denetim raporu GREVIO'da yer alan eleştirilerden hareketle, Türkiye'nin sözleşmeden çekilmesinin yankıları uluslararası basın organlarında yer alan haberlerle incelenmiştir. Alexa.com'dan edinilen ve en çok tıklanan 102 web sayfası içerisinde yer alan 28 uluslararası basın organı arasında Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi haberini yayımlayan 18 basın organında yer alan haberler analiz edilmiştir. 20-25 Mart 2021 tarih aralığında yayımlanan haberlerin incelendiği çalışma sonucunda Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi kararının uluslararası basındaki algılanışı çalışma kapsamında ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

ÜLKE İTİBARI

İtibar yönetimi akıllara gelen genel anlamıyla daha çok şirketlerin,

kurum ve kuruluşların marka, pazarlama ve müşteri ilişkileri stratejilerini temellendiren bir kavram olsa da itibar çalışmalarına yönelik başka bir bakış açısı olarak ülke itibarları yönünden de incelenmektedir. Kang ve Yang için (Kang ve Yang, 2010, s. 53) ülke itibarı ulusal ya da uluslararası olarak yaşanan tecrübeler ve edinilen bilgilerle meydana gelen ülke ile ilgili genel algılamalardır. Uluslararası arenada ülke itibarı diplomatik ilişkiler ve ülkelerin diplomatik temsilcileri ile birlikte ayrıca ülke vatandaşlarının ve dünya kamuoyunun o ülke ile ilgili zihinsel tanımlamaları ile de oluşmaktadır (Wang, 2006, s. 91). Ülkeler itibar elde etme ya da itibarlarını korumak için pek çok uluslararası çalışmalar, girişimler ve anlaşmalar, diplomatik ilişkiler, uzun vadeli stratejiler içerisinde bulunmayı ihtiyaç olarak kabul etmiş durumdadırlar (Boztepe, 2013, s. 35). Tüm bunlarla birlikte ülkeler medya, sosyal medya, sivil toplum kuruluşları, toplumsal örgütler vb. ulusal ya da uluslararası kuruluşlarla da ilişkilerini ülke itibarı çerçevesinde yürütmeli ve değerlendirmelidir (Nye 2003). Passow ve diğerlerine göre (Passow vd., 2005, s. 312) itibar oluşturma ve yönetme sürecinde kurumların uyguladıkları stratejilerinin ülkeler tarafından da benimsenmesi gerekmektedir. Buna göre;

- Ülkeler rekabet ortamı içerisinde faaliyet göstermektedir.
- Ülke kaynaklara ve destekleyici tavırlara dayanır
- Ülke ekonomik ve finansal olarak bir stratejiyi takip etmek durumundadır
- Ülkenin ulusal ve uluslararası belirli bir hedef kitleye hitap etmesi gerekmektedir.
- Ülke yönetimindeki hükümetlerin genel özellikleri firma genel yönetimleriyle karşılaştırılabilir.
- Bir ülkenin stratejik amaçları, konsepti, vizyonu mevcut durumdadır.
- Sosyal sorumluluk algısı ve çalışmalarının önemi ülkelerin itibar süreçlerinde oldukça fazladır.

Doorley ve Garcia (Doorley ve Garcia, 2007, s. 8-9) geliştirdikleri kapsamlı itibar yönetimi yaklaşımı ile kurumların ve ülkelerin itibar yönetimi stratejisi içerisinde ele alınacak unsurları şu şekilde belirtmişlerdir:

- Yenilikçilik
- Yönetim
- Yetenekli çalışan

- Ekonomik başarı
- Sosyal sorumluluk
- Ürün kalitesi
- İletişim kurma ve şeffaflık
- Yönetişim
- Bütünlük (sorumluluk, güvenilirlik, inanılrlık, doğruluk ve dürüstlük)

Ülkeler arası ilişkilerin, küreselleşme etkisinin ve demokratik yönetimlerde toplumsal beklentiler içerisinde artan insan hakları taleplerinin varlığında, ülkelerin kendi içlerinde ve diğer ülkelerle olan ilişkilerinde itibar yönetimi gittikçe önemli bir konu haline gelmiştir. Bu önemli konu neticesinde ülkeler ulusal ya da uluslararası arenada itibarlarını temellendirme ya da oluşan itibarlarının yönetim süreçlerinde itibar bileşenlerinden ulusal ve uluslararası kamuoyu, sivil toplum kuruluşları, ulusal ya da uluslararası kurum ve kuruluşlar gibi belirlenen hedef kitlelerin taleplerine ve isteklerine uygunluğu ve bu kitleler üzerindeki etkisinin, ülke ile ilgili edinilen itibarın ölçülmesi ve geliştirilmesi stratejisi ön plana çıkmaktadır (Boztepe, 2013, s. 37).

Oluşturulan ya da oluşturulmak istenen ülke itibarının korunması ve meydana gelmesinin ön koşullarından biri bahsi geçen hedef kitle taleplerine uygun davranmaktır. Ülkelerin itibar yönetim stratejileri, ulusal ve uluslararası alanda alınan kararlar vb. konularda konuyla alakalı hedef kitlenin beklentilerini gözeterek tutarlılığından ödün vermeden ilerlemesi itibarlarını koruyacak ve arttıracak bir durumdur. Kitlelerle doğru iletişim teknikleriyle ulaşılması ve uygun dille iletişim kurulması itibar oluşturma ve yönetme sürecinde en önemli stratejilerdendir.

Tüm bu ulusal ve uluslararası çalışmalar, itibar yönetim süreçleri ve hedef kitle çalışmaları içerisinde özellikle uluslararası itibarın oluşmasında önemli bir etken de hukuk temelli, demokratik ve insan haklarına saygılı yönetimlerle yönetilen ülkeler için uluslararası bağlayıcılığı olan sözleşmelerdir. Özellikle toplumlar içerisinde daha fazla dezavantajlı durumlara sahip olan bireylerin ya da toplulukların demokratik ve insani haklarını koruyan sözleşmelerin varlığı ve bu sözleşmelere taraf olarak bağlayıcılık kazanan ülkeler uluslararası platformlardaki itibarlarını güçlendirebilme-

ktedir. Bahsi geçen ve çeşitli amaç ve yaptırımlara dayanan sözleşmeler taraf devletlere getirdiği bağlayıcılık nedeniyle devletler için sürdürülmesi gereken tutarlı davranış biçimini yaratmaktadır. Sözleşmelere taraf olan devletlerin her daim tutarlı bir biçimde davranması bu devletlerin çeşitli durumlarda ve şartlar altında öngörülebilir davranışlar sergileyeceğini gündeme getirebilmektedir. Bu tutarlılık ve bağlayıcılık durumu devletler için itibar oluşturma ve itibarı koruma durumlarını da beraberinde getirmektedir (Davies vd., 2003, s. 74).

Araştırma konusu olarak belirlenen ve uluslararası bir insan hakları sözleşmesi olan İstanbul Sözleşmesi de toplum içerisinde yaşayan özellikle kadın ve çocukların insani ve hukuki haklarını koruyan uluslararası bir sözleşme olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu sözleşmenin varlığı ve ülke yönetimlerinde kabul edilmesi demokrasi ve insan hakları bakımında uluslararası camia içerisinde ülke itibarına olumlu bir katkı sağlamakta ve bu konularla ilgili olarak sözleşmenin ülkeye bağlayıcılık sağlamış olmasından dolayı kadın ve çocuk hakları yönünden taraf devletlere güveni arttırmaktadır.

TANIMI, KAPSAMI, AMACI, BAĞLAYICILIĞI VE İZLENMESİ YÖNLERİYLE İSTANBUL SÖZLEŞMESİ

Yaygın kullanımıyla İstanbul Sözleşmesi olarak bilinen “Europe Convention on Preventing and Combating Violence Against Women and Domestic Violence” veya Türkçe karşılığı ile “Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi”, 11 Mayıs 2011 tarihinde Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 45 ülke ve Avrupa Birliği tarafından İstanbul'da imzalanmış ve sözleşmeyi ilk onaylayan ülke olan Türkiye'de (Moroğlu 2016) 14 Mart 2012 tarihinde onaylanmış uluslararası niteliğe sahip insan hakları sözleşmesidir. Sözleşme, hukuki, biyolojik ya da ailevi bağ aranmaksızın ev içinde yaşanan evlilik birlikteliği ya da evlilik dışı partnerliğe dayanan veya birlikte yaşanan aile üyeleri arasında ya da başkaları tarafından özellikle kadın ve çocuklara uygulanan her türlü şiddetin önüne geçilmesi ve hukuki yaptırımlara ilişkin belirli kural ve standartları oluşturan Türkiye ve imzacı Avrupa ülkesine hukuki olarak konuyla ilgili uluslararası bağlayıcılık sağlayan ilk uluslararası belge olması yönüyle ayrı bir önem

taşımaktadır (Bakırcı, 2015, s. 134).

Sözleşmenin temeli, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve cinsiyete yönelik ayrımcılıkların yok edilmesi, erkekler ve kadınlar arasında hukuki ve fiili eşitliğin sağlanabilmesi, yine kadına ve çocuğa yönelik şiddet ve istismarın, aile içi şiddetinin önüne geçilmesi konusuyla ilgili gerekli yaptırımların uygulanmasının sağlanması ve kadın ve çocuk haklarının iyileştirilmesine dayanmaktadır. Kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi amacıyla İstanbul Sözleşmesi'nde fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet tanımlamaları ile birlikte taciz niyetiyle takip, zoraki evlendirme, kadın sünneti, sözde namus cinayetleri, kürtaja ya da kısırlaştırma işlemine zorlama gibi konu başlıkları ile ilgili de tanımlamalar gerçekleştirilmiş ve taraf ülkelere sözleşmede tanımlanmış kadına şiddet içeriklerini önleme ve cezalandırma konularında bağlayıcılık sağlanmıştır (Asan, 2019, s. 5-9). Sözleşmede Madde 3/f uyarınca kadın terimi 18 yaşından küçük kızlara da kapsayıcılık sağlamaktadır (Council of Europe, 2011, s. 5). Buna ek olarak sözleşme kapsam olarak özellikle kadınlar başta olmak üzere sözleşmedeki tanımlamayla erkekler ve erkek çocukları da ev içinde yaşanan şiddetin mağduru olabilmektedirler. Sözleşmede ev içi ve aile için şiddet nedeniyle mağduriyet tanımlamasında yaşı ya da cinsiyeti ne olursa olsun ev içerisindeki herkesi koruma amacını taşıırken, ev dışında yaşanan şiddet vb. olaylar için mağdur durumdaki kadınları kapsamaktadır (Bakırcı, 2015, s. 139).

Aile içi şiddet, taciz, tecavüz, zorla evlendirme ve namus adı altında işlenen cinayetler gibi insan ve kadın haklarına aykırı durumların engellenmesi, kadın erkek eşitliğinin hayatın her alanında sağlanması, toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılıkların yok edilmesinin hedeflendiği sözleşme amaçları "Sözleşme Madde 1 Sözleşmenin Amacı" başlığında;

"a.Kadınları şiddetin her türlü içeriğinden korumak, aile içi şiddetin önlenmesini sağlamak ve ortadan kaldırmak, b.Kadınlara yönelik gerçekleştirilen her türlü ayrımcılığın önüne geçmek, kadın ve erkek arasındaki eşitliği vurgulamak, c.Kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddet mağdurlarının korunmasının sağlanması, mağdurlara yardım edilmesi ve bu doğrultuda kapsamlı politikalar geliştirilmesi, d.Kadınlara yönelik ve aile içi şiddetin önlenmesi için uluslararası alanda işbirliklerinin gerçekleştirilmesi,

e. Kadınlara yönelik ve aile içi şiddeti önleme çalışmalarını yürüten kuruluşlar ve kolluk kuvvetlerine konuyla ilgili destek ve yardım sağlanması” olarak ifade edilmiştir (Council of Europe 2011, s. 4).

Araştırmada temel alınabilecek sözleşme maddelerinden Madde 2’ye göre sözleşmenin genel kapsamı içerisinde aile içi şiddet de dahil olmak üzere kadınlara yönelik olarak uygulanan tüm orantısız güç ve aile içinde şiddete maruz kalan toplumsal cinsiyet ve rollerden bağımsız tüm mağdurlar ele alınmaktadır (Council of Europe, 2011, s. 4-5).

Madde 3 içerisinde sözleşmeyle ilgili yapılan tanımlamalarda; kadına karşı şiddet, aile içi şiddet, toplumsal cinsiyet, kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet, mağdur ve kadınlarla ilgili tanımlamalara yer verilmiştir. Bu tanımlamaların genel değerlendirmesine göre kadınlara yönelik kamu, özel ve aile yaşamında fiziksel, psikolojik, cinsel ve ekonomik şiddeti kapsamaktadır. Ayrıca toplum içerisinde cinsiyete dayalı olarak oluşturulmuş roller ve cinsiyete dayalı olarak gerçekleştirilen ayrımcılıklar da sözleşme kapsamında tanımlanmaktadır. Tüm bunlara ek olarak sözleşmede kadın ve kız çocuğu gibi tanımlama ayrımları yapılmadan 18 yaş altındaki tüm küçük kızlar da kadın terimi kapsamına dahil edilmektedir (Council of Europe, 2011, s. 5).

Sözleşmede yer alan madde 4’e göre, sözleşmeye taraf olan devletler kamu ve özel yaşamda belirtilen şiddet tanımlarına maruz kalan kadınların haklarını korumak için gerekli yasal düzenlemeleri gerçekleştirmekte yükümlendirilmişlerdir. Taraf devletler bu sorumluluğunu gerçekleştirirken sözleşmede de belirtildiği gibi toplumsal cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi görüş, cinsel yönelim, toplumsal cinsiyet kimliği, medeni hal, engellilik vb. unsurlara dayalı ayrımcılık olmaksızın gerçekleştirmesi beklenmektedir. Bu tanımlamalar içerisinde geçen cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ile ilgili tanımlamalara ve gerekçelere atıfta bulunulması Vatikan ve Vatikan temsilcilerinde memnuniyetsizlikle karşılandığı (Isaacs ve Rudzite, 2021, s. 7) gibi sözleşmenin imzalanmasından sonraki yıllarda Türkiye içerisinde de eleştiriyi karşılanmıştır. Tüm bu eleştirilerden bağımsız sözleşmenin taraf devletlere yüklediği sorumluluk ve bağlayıcılık dahilinde ulusal anayasalarda bu mevzuatlara uygun olarak cinsiyet eşitliğine dayalı düzenlemelerin yapılması, kadınlara karşı gerçekleştirilen ayrımcılığın yasaklanması ve ayrımcılık yapan kişiler ve yapılan durumlarla ilgili yasal düzenlemelerin temin edilmesi taraflardan beklenmektedir (Council of

Europe, 2011, s. 5).

Kadına yönelik şiddet ve ilgili konularla alakalı taraf devletlere sözleşmeye bağlayıcılığı zorunlu tutmasıyla diğer uluslararası sözleşmelere göre büyük farklılığı içinde barındıran İstanbul Sözleşmesi yine bu özelliğinden kaynaklı olarak imzacı ülkelere kadına yönelik şiddet ve şiddetin önlenmesi konusunda ilgili pek çok farklı sorumluluk yüklenmektedir (Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Kadın Statüsü Genel Müdürlüğü, 2012, s. 13-15). Sözleşme Madde 5/1'e göre taraf ülkeler kadınlara yönelik şiddet eylemlerinde bulunmaktan imtina edecek ve devlette yer alan kamu personeli başta olmak üzere tüm kurum ve kuruluşlarda devlet adına faaliyet gösteren tüm birey ve aktörlerin buna uygun bir şekilde hareket etmeleri sağlanmak durumdadır. Madde 5/2 uyarınca ise sözleşme dahilindeki devletler kapsam dahilinde olan şiddet eylemlerinin tümünü önleme, soruşturma, cezalandırma ve tazminat konularında gerekli yasal düzenlemeler ve diğer tedbirleri almakla yükümlü sayılmışlardır (Council of Europe, 2011, s. 6).

İstanbul Sözleşmesi'nin 6 ve 7. Maddesinde bahsi geçen ve oluşturulması beklenen politikalar ve anayasal güvence teminleriyle ilgili alınacak tedbirlerden bahsedilirken yürütülen çalışmalarda sivil toplum kuruluşlarının müdahil olma durumlarına da değinilmektedir. Buna bağlı olarak madde 9'da ise taraf devletlerden, kadınlara yönelik şiddetle mücadelede önemli rol oynayan sivil toplum kuruluşlarının çaba ve çalışmalarını desteklemesi, bu kuruluşlarla işbirliği içerisinde çalışmaların gerçekleştirilmesi beklenmektedir (Council of Europe, 2011, s. 7).

Çalışma kapsamında da belirli örnekleriyle ele alınan basın organları ve medya kuruluşlarının geneliyle ilgili olarak sözleşme içerisinde, taraf devletlerin kadın hakları, kadınlara yönelik şiddeti önleme, kadınlara gösterilen saygıyı artırma vb. konularda medya katılıma teşvik edilmektedir. Dolayısıyla sözleşmenin kabulü kapsamında sözleşme maddelerinden madde 17'de taraf devletlere ait medya kuruluşlarına önem atfedilmektedir (Council of Europe, 2011, s. 9).

Tüm bu amaç ve devletlere yüklenen sorumluluklar çerçevesinde sözleşmenin 66. Maddesi uyarınca taraf devletlerin sözleşme sorumluluğunu yerine getirip getirmediğine yönelik bir izleme mekanizmasının oluşturulması kararına varılmıştır. Kadınlara Yönelik Şiddetle ve Aile İçi Şiddetle Mücadele Konusunda Oluşturulan Uzman Ekip (Group of Experts on Ac-

tion Against Violence Against Women and Domestic Violence) sözleşme içerisinde kısaca GREVIO olarak tanımlanmaktadır. Madde 66/2 uyarınca GREVIO asgari 10 azami ise 15 üyeden oluşacak, üyeler cinsiyet ve taraf devletlerin coğrafi bölgelerine göre dengeli olarak belirlenecek, üyelerin farklı alanlarda uzmanlık kazanmış olmalarına dikkat edilecektir. GREVIO temsilcileri üye ülkeler tarafından aday gösterilen ve Taraflar Komitesi tarafından seçilen taraf ülkelerin vatandaşları arasından belirlenecektir (Council of Europe, 2011, s. 22-23).

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ KAPSAMINDA GREVIO TÜRKİYE 2018 RAPORU

15 ekim 2018 tarihinde yayınlanan “Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi yani İstanbul Sözleşmesi'nin hükümlerinin hayata geçirilmesini sağlayan yasal ve diğer tedbirlere ilişkin GREVIO Türkiye Değerlendirme Raporu'nda İstanbul Sözleşmesi Madde 4 uyarınca belirlenen GREVIO raporunun 10.maddesinde kadın erkek eşitliğinin sağlanması ve kadınlara yönelik gerçekleştirilen ayrımcılıkların önüne geçilebilmesi için Türkiye'ye sözleşmede belirtilen norm ve kararlara uygun davranılması ve uygulama kapasitesinin geliştirilmesi yönünde var olan yasal yolların artırılması ve özellikle kadın ve kız çocuklarına yönelik farkındalık çalışmalarının gerçekleştirilmesi ile birlikte yapılan 4+4+4 eğitim sistemi değişikliğinin, kız çocukları üzerinde yarattığı ve yaratabileceği mağduriyet dikkate alınarak toplumsal cinsiyet eşitliği, kadına yönelik şiddet ve kadın hakları yönünden yeniden değerlendirilmesi rapor tanımlamasına göre ısrarla tavsiye edilmektedir (Grevio, 2018, s. 14).

İstanbul Sözleşmesi Madde 5 uyarınca GREVIO raporunun 25. Maddesinde Türk yetkili makamların ve devlet adına görev yapan kişilerin öngörülen ya da iddia edilen tehditlere karşı kadınlara ya da bu kadınların çevresindeki hemcinslerine yönelik tutukluluk durumları da dahil şiddet içerikli eylemler dahil her türlü durumda yasadışı şiddete başvurulmaması ve sözleşmeye bağlı kalınması Türkiye'ye yönelik tavsiyeler arasında yer almaktadır (Grevio, 2018, s. 18).

GREVIO Türkiye raporunun 36. Maddesinde kadına yönelik şiddetin önlenmesine yönelik tedbirlerin artırılmasının önerilmesiyle birlikte ilgili maddenin b(1), b(2) ve c bentleri uyarınca mağdurların sistematik olarak tekrar mağduriyet yaşamalarının önlenmesi, şiddet eylemlerine yönelik ger-

ekli ceza sisteminin uygulanması ve görevlerini yerine getirmeyen, şiddeti önlemeyen, cezalandırmayan ya da şiddet eyleminde bulunan devlet aktörlerinin hesap verebilir konumda olması rapor tanımlamasına göre ısrarla tavsiye edilmektedir (Grevio, 2018, s. 21-22).

GREVIO Türkiye Raporu madde 39’da, TBMM Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar ile Boşanma Olaylarının Araştırılması ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu’nun 2016 yılında gerçekleştirdiği çalışmasına (TBMM, 2016, s. 399) atıfta bulunularak komisyon raporunda bahsi geçen her ne olursa olsun ailenin korunması amacının kadına yönelik şiddeti önleme çabasına karşı olumsuz etkiye neden olabileceği ifadesinden hareketle, İstanbul Sözleşmesi madde 6’ya dayanarak GREVIO Türkiye Raporu’nun 40. Maddesinde kadın haklarının geliştirilmesi yönünde Türk yetkili makamlarına tavsiyelerde bulunulmuştur. Kadını eve, anne ve bakıcı rolüne zorlayan çabaların, toplumsal cinsiyet eşitliğine ve kadın haklarına yönelik gelişimleri engellememesinin sağlanması, aile kurumunun desteklenmesi için kadın ve erkeklerin eşit muamele görmesinin önünün açılması, kadın haklarının desteklenmesi için uygun finansman ve ekonomik desteğin sağlanması ve kamuoyunda farkındalık oluşturulması gerekliliği vurgulanmıştır (Grevio, 2018, s. 22).

Raporun 46. Maddesinde Türkiye’deki kadınlara koruma sağlaması yönünden 6284 sayılı kanunla birlikte önemli gelişmelerin kaydedildiği belirtilirken, şiddet vakalarıyla ilgili 4P yaklaşımının eşit oranda uygulanmadığı ifade edilmektedir (Grevio, 2018, s. 24). İstanbul Sözleşmesi, kadına yönelik şiddetin önlenmesi (prevention), şiddet mağduru korunma ve kollanması (protection), şiddet eylemini gerçekleştiren bireylerin cezalandırılması (prosecution) ve konu ile ilgili olarak kapsayıcı devlet politikalarının uygulanması (policy) temelinde oluşturulan 4P ile sembolize edilebilecek yaklaşım ile oluşturulmuş bir sözleşmedir (Asan, 2019, s. 9). GREVIO Raporu’nda Türkiye’de 4P yaklaşımının tüm temellerine aynı ölçüde önem verilmediği belirtilmektedir. Bu doğrultuda İstanbul Sözleşmesi 7. Maddesinden hareketle GREVIO Raporunun 47. Maddesinde kadınlara ve kız çocuklarına yönelik cinsel şiddet, zorla evlendirme ya da sözde namus adı altında işlenen cinayetlerin daha detaylı bir şekilde incelenmesi, coğrafi konum, fiziksel ya da zihinsel engellilik, göçmen ya da mültecilik durumu, cinsel tercihleri nedeniyle lezbiyen kadınların da

aralarında bulunduğu mağdur grupların özel ihtiyaçlarına yönelik destek verilmesi, kadına yönelik şiddeti önleme ve şiddet eylemini gerçekleştiren bireyleri yargılama ve cezalandırma sistemi içerisinde bütün kamu kurum ve kuruluşları arasında güçlü işbirliğinin bulundurulması güçlü bir şekilde tavsiye edilmektedir (Grevio, 2018, s. 23).

Buna ek olarak İstanbul Sözleşmesi maddeleri içerisinde lezbiyen, gay, biseksüel, transseksüel, interseksüel (LGBTİ) bireylerden bahsedilmemesine rağmen sözleşmede yer alan madde 4/3 içerisinde tanımlanan cinsiyet, toplumsal cinsiyet, cinsel yönelim, toplumsal cinsiyet kimliği (Council of Europe, 2011, s. 6) gibi ayrımcılıklara yer verilmeksizin sözleşme maddelerinin uygulanması gerekli görüldüğünden dolayı Bakırcı'ya göre (2015, s. 147) yaşanan şiddetin mağduru olan LGBTİ bireyleri de sözleşmenin koruma alanı kapsamında yer almaktadır. Yine GREVIO Türkiye Raporu'nun 22. Maddesinde Türkiye'de yaşayan lezbiyen, biseksüel ve trans kadın bireylerin ayrımcılıkla mücadele ettiği, zorla evlendirme, tecavüz gibi şiddet içerikli eylemlere karşı savunmasız oldukları ve destek hizmetlerine ulaşmada da sorunlar yaşadıkları belirtilmektedir. Bu doğrultuda raporun 23. Maddesinde coğrafi eşitsizlikler nedeniyle kırsal alanda ve ülkenin güneydoğu ve doğu bölgelerinde yaşayan kadınların, engelli kadınlar ve lezbiyen kadınlar da dahil olmak üzere mağdur durumda olan ve olabilecek tüm kadınlara yönelik şiddetle mücadele gerekliliği vurgulanmış durumdadır (Grevio, 2018, s. 17).

İstanbul Sözleşmesi içerisinde de bahsi geçen ve sivil toplum kuruluşlarıyla ortak çalışma ve bu kuruluşlara desteği taraf devletlere sorumluluk olarak sunan maddelere dayanarak konuyla ilgili yapılan GREVIO Türkiye Raporu incelemesinde, GREVIO, Türkiye'de sivil toplum kuruluşları tarafından oluşturulan projelerin desteklenmesini memnuniyetle karşılamaktadır. Ancak sivil toplum örgütleri için koşulların gittikçe zorlaştırıldığı ve çalışma alanlarının daraltıldığına dair olumsuz koşullara da rapor içerisinde yer verilmiştir. GREVIO Raporu'nda Türkiye'de yer alan insan ve kadın hakları konusunda çalışmalar yürüten sivil toplum kuruluşları üyelerinin bazılarının hükümet politikalarına yönelik eleştirilerinden dolayı tutuklanma ya da hapis cezasıyla karşılaşma gibi tehlikelerle yüz yüze kaldığı belirtilmektedir. Bu açıdan raporda ilgili süreçlerle alakalı sivil toplum kuruluşlarının bir araya gelerek çalışmalarda bulunmalarını sağlayacak genel bir destek ve güven ortamının olmadığı konusundaki

görüş de açıkça ifade edilmektedir (Grevio, 2018, s. 26).

Tüm bu sonuçlardan hareketle GREVIO Raporu içerisinde Türkiye'ye kadın haklarını temsil eden tüm sivil toplum kuruluşları ve örgütlerinin desteklenmesi, çalışmaların güvence altına alınması, sivil toplum kuruluşlarına sürdürülebilir desteklerle kadın merkezleri ve kadın sığınma evleri gibi sunulan hizmetlerin genişletilmesine olanak sunulması ve destek verilmesi ile ilgili çalışmalara hız kazandırılması tavsiye edilmektedir (Grevio, 2018, s. 27).

Raporun sonuç kısmında yer alan 353. Maddede kadına yönelik şiddetin toplumsal cinsiyete dayalı özelliklerinden uzaklaşmaya yönelik bir yaklaşımın işaretlerinin Türkiye'de görülmeye başladığına dikkat çekilmektedir. Bu sonuçla birlikte raporda Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nin temel dayanağı ve amaçlarından olan toplumsal cinsiyet eşitliği, cinsiyet ayrımcılığına dayanan kadına yönelik şiddetin önlenmesine yönelik çalışmaların artırılması, aile kurumunun korunması için kadınların geleneksel rollere hapsedilmemesi, dezavantajlı gruplarda yer alan kadın bireylerin de aynı mağduriyetleri yaşaması ve yaşama ihtimali nedeniyle aynı önlem uygulamalarının bu kadınlara yönelik olarak da alınması gerekliliği, yargılama ve cezalandırma sistemindeki açıkların giderilerek konuyla ilgili daha dikkatli yaklaşımın ve incelemenin gerçekleştirilmesi beklentisi vurgulanmaktadır. Bu görüşlerden hareketle yayımlanan raporda Türkiye'nin kadın hakları ve kadına yönelik şiddeti önleme çalışmalarında İstanbul Sözleşmesi temelinde başarılı uygulamaları bulunsa da bahsi geçen konularda daha fazla çalışmaya ve önlem almaya ihtiyaç duyduğu ifade edilebilmektedir.

Nitekim 2018 yılında yayınlanan GREVIO Türkiye Raporu'nda da bahsi geçen ve daha fazla önlem alınması gereken durumlara paralel nitelikte kadın cinayeti ve kadına yönelik şiddet verilerinin sayısal çokluğu çeşitli kadın ve insan hakları dernekleri tarafından dikkat çekilen durumdur. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu web sayfasında yer alan ve yıllar içerisinde Türkiye'de öldürülen kadınların sayısal verilerinin yer aldığı Anıt Savaş verilerine göre, Türkiye'de GREVIO Raporunun yayınlandığı 2018 yılında 404, 2019 yılında 422, 2020 yılında 410 ve 2021 yılı içerisinde şüpheli kadın ölümleri ve kanıtlanmış kanıt cinayetleri ile birlikte toplamda 497 kadın cinayeti yaşanmıştır. (Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, 2021). Ekonomik İş birliği ve Kalkınma Örgütü (OECD)

2019 verilerine göre Türkiye’de yaşayan kadınların %38’i fiziksel ya da duygusal şiddet görerek OECD ülkeleri içerisinde şiddete en fazla maruz kalan ülke kadınları arasında 1. Sırada yer almaktadır. Ayrıca Türkiye 129 ülkenin yer aldığı cinsiyet ayrımcılığının en fazla olduğu ülkeler sıralamasında 26. Sırada yer almaktadır (Çağrı, 2021). Türkiye’nin ardından en fazla kadına şiddetin yaşandığı ülkeler Kolombiya, Amerika Birleşik Devletleri ve Yeni Zelanda olarak sıralanmaktadır. Öte yandan Dünya Sağlık Örgütü’nün (DSÖ) 2021 verilerine göre dünyada 736 milyon kadın en az hayatında bir kez eşleri, partnerleri, tanıdıkları erkekler ya da ilişkisi olmadığı erkekler tarafından cinsel ve fiziksel şiddete maruz kalmış durumdadır. DSÖ tarafından yayınlanan raporda ayrıca kadına yönelik şiddetin dünya çapında önlenmesi için daha fazla eşitlik vurgusunun yapılması, konuyla ilgili daha fazla eğitim sağlanması, özellikle devlet kurum ve kuruluşlarının cinsiyete dayalı ayrımcılığa dayalı yargılarının ortadan kaldırılması gerekliliği vurgulanmaktadır (Dünyada 736 Milyon Kadın Şiddet Mağduru, 2021). DSÖ tarafından da vurgulanan ve kadına yönelik şiddeti ve ayrımcılığı önlemeye yönelik gerçekleştirme gerekliliği vurgulanan tüm uygulamaların İstanbul Sözleşmesi’nde yer alan amaç, tanım ve kapsamlara paralel ifadeler olduğu görülebilmektedir.

Buradan hareketle Türkiye’nin ve neredeyse tüm dünya ülkelerin en önemli sorunlarından ve insan hakkı ihlallerinden olan kadına şiddetin önlenmesi ve suçluların cezalandırılmasına yönelik devlet bağlayıcılığı ile uygulamaya konulan uluslararası bir insan hakları sözleşmesi olan İstanbul Sözleşmesi’nin ilk imzacısı ve taraf devletlerinden olan Türkiye’nin sözleşmeden çekilmesinin insan ve kadın haklarına yönelik bakış açısı çerçevesinde dünya basınında yansımalarının uluslararası arenada ülke itibarı yönünden incelenmesi çalışmasının ana konusunu oluşturmaktadır.

ARAŞTIRMANIN KONUSU VE AMACI

Araştırmanın temel konusu Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden çekilme kararının yabancı basında haberleştirilmesi olarak belirlenmiş ve bu konu çerçevesinde, sözleşmeden çekilme kararının yabancı basın organlarında haber olarak yer almasıyla birlikte Türkiye ile ilgili insan ve kadın hakları konusunda dünya basınında oluşan itibar algısının ortaya konulması amaçlanmıştır.

ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Dünyadaki tüm web sayfalarının tıklanma oranlarına göre sıralanmış şeklini veri olarak sunan alexa.com aracılığıyla elde edilen liste temel alınmış ve bu listede bulunan 102 web sitesi arasında dünya çapında yayın yapan 28 haber sitesinin resmî web sayfası incelenmiştir. Yapılan bu inceleme sonucunda 28 haber sitesi içerisinde 18 tanesinde amaca uygun haber içeriği bulunduğu tespit edilmiştir. Çalışma kapsamında BBC News, Independent.co.uk, DW, Aljazeera, Cbnews, Apnews, CNN, BBCuk, Euronews, Washingtonpost, Bloomberg, Reuters, Nytimes, Hindustantimes, Inditime, Theguardian, Sputniknews ve France24'ün web sayfasındaki haber içerikleri incelenmiştir. Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi ya da ayrılması ile ilgili haber üretimi gerçekleştirmiş 18 yabancı basın organında, 20-29 Mart 2021 tarihleri arasında yayınlanmış olan haberlerin ülke itibarı ve itibar yönetimi çerçevesinde değerlendirilmesi haber analizi yöntemiyle yapılmıştır. Haber analizi, araştırmanın amacına uygun olarak, çok sayıda haber içerisinde konu ile ilgili olan haberleri ortaya çıkarmak amacıyla yapılan bir analizdir. Bu analiz yöntemi haberi değerlendirmeye ve kategorize edebilmeye yaramaktadır. Bu yöntemde ilk olarak tarama yapılacak haber sitesi ve tarih aralığı belirlenir, ilgili tespitlerden sonra haberler araştırmanın amacına uygun olarak analiz edilmektedir. (Patterson, Emslie, Mason vd., 2016: 1-2, akt. Şahin ve Üçler, 2020, s. 429).

ARAŞTIRMANIN SINIRLILIĞI

Alexa.com'un verilerine göre dünya çapında tıklanma oranlarına göre sıralanan haber sitelerinden İstanbul Sözleşmesi ile ilgili haber üretimi gerçekleştiren sayfaların analizi yapılmıştır. Analizi yapılan haberler 20-29 Mart 2021 tarihleri arasında yayınlandığından çalışma bu tarih aralığı ile sınırlı tutulmuştur.

VERİLERİN ANALİZİ

İstanbul Sözleşmesi ile ilgili 20-29 Mart 2021 tarihleri arasında haber yapan 18 farklı haber sitesinin haber metinleri incelenmiştir ve incelenen haberler amaca uygun olarak analiz edilmiştir.

BBC News *"Turkey Erdogan: Women rise up over withdrawal from Istanbul Convention"* (BBC News, 2021) başlıklı haberin içeriğinde, Türkiye'nin, 2012 yılında mecliste oybirliğiyle yapılan oylamayla sözleşmeyi onaylayan ilk devlet olduğu ve toplumsal cinsiyet eşitliğinde lider ülke ol-

unduğunun kanıtı olarak sözleşmenin onaylanmasının Türkiye tarafından sürekli övüldüğü yazılmıştır.

Özellikle Ak Parti seçmeninin sözleşmenin boşanmayı teşvik ettiği, geleneksel aile değerlerini yok edebileceği ve eşcinsel evliliğe yol açabileceği ile ilgili endişelerinin olduğu, Cumhurbaşkanı sözcüsü Fahrettin Altun’un, İstanbul Sözleşmesi’nin kadın haklarını desteklemeye yönelik asıl niyetinin «eşcinselliği normalleştirmeye çalışan bir grup insan tarafından gasp edildiğini» ve bunun Türkiye’nin toplumsal ve ailevi değerleriyle bağdaşmadığını savunduğu ifadeleri yer almıştır. Ayrıca haber metninde, kadına yönelik şiddet konusu dışında ekonomik, siyasal konulara da değinilmiştir.

Independent.co.uk, “*Turkey pulls out of international treaty on violence against women*” (Independent.co.uk, 2021) başlıklı habere “78 günde 77 kadın öldürüldü” cümlesiyle giriş yapılmıştır ve Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformunun; 2021’in başından itibaren 77, 2020 yılında ise en az 409 kadının öldürüldüğü ile ilgili veriler paylaşılmıştır.

Ayrıca metin içerisinde; sözleşmeden geri çekilme için herhangi bir neden gösterilmediği, Türkiye’nin sözleşmeden çekilme kararının, 2005 yılından beri katılmak için aday olduğu Avrupa Birliği üyeliği konusunda sorun yaşayabileceğinin altı çizilirken; Aile, Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk’un, “Kadın haklarının teminatı, Anayasamız başta olmak üzere, iç mevzuatımızdaki mevcut düzenlemelerdir. Hukuk sistemimiz ihtiyaca göre yeni düzenlemeleri hayata geçirebilecek kadar dinamik ve güçlüdür.” #GüçlüKadınGüçlüTürkiye ifadelerinin yer aldığı Twitter paylaşımına da yer verilmiştir.

Dw, “*Turkey quits Istanbul Convention on against violence against women*” (Dw, 2021) başlıklı haberinde, Independent’in da haber metninde yer alan Aile, Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk’un Twitter paylaşımına yer verilmiştir. Haber metninde, sözleşmeden çekilme kararının, Türkiye’de kadına yönelik şiddetle mücadele çağrılarının arttığı bir dönemde alındığı, Türk yetkililerinin, cinsiyete dayalı şiddete karşı korumaya sağlamak için ulusal düzenlemelerin yeterli olduğunu savundukları dile getirilmiştir.

Ayrıca metin içerisinde; Türkiye’de tanınmış yazar Elif Şafak’ın, “*her gün 3 kadının öldürüldüğü ve kadın cinayetinin büyük bir kriz olduğu bir*

ülkede kadınları koruyan uluslararası bir anlaşmaya dokunulmaması” gerektiği ifadelerinde bulunduğu tweetine ve kadın aktivistlerin sözleşmeden çekilmenin Ankara’yı Türkiye’nin katılmaya aday olduğu Avrupa Birliği değerleriyle uyum içinde olmaktan daha da uzaklaştırdığını belirttikleri ifadelere yer verilmiştir.

Aljazeera, “*Thousands protest Turkey’s exit from domestic violence treaty*”

(Aljazeera, 2021) başlıklı haberin içeriğinde, basında her gün yer alan kadına yönelik şiddet sorununun, Türkiye’de ciddi bir problem olduğu, kadın hakları grubu, We Will Stop Femicide Platformu’na göre, 2020’de 300 kadının öldürüldüğü ve 2021 yılının başından itibaren öldürülen kadın sayısının ise 87 olduğu belirtilmiştir.

Haber metninde, Türkiye’yi kararını gözden geçirmeye çağıran Batılı ülkeler ve Birleşmiş Milletler de dahil olmak üzere uluslararası örgütlerden tepki geldiği, Erdoğan’ın Adalet ve Kalkınma Partisi’ndeki muhafazakarların, sözleşmenin aile yapılarını baltaladığını ve şiddeti teşvik ettiğini belirttiği, Türk kadınlarının, yabancı anlaşmalarla değil, iç hukuktaki düzenlemelerle korunacağına dair ifadelerine yer verilmiştir.

Cbnews, “*Anger and fear as Turkey takes a “step backward” in preventing violence against women*” (Cbnews, 2021) başlıklı haber metninde, yasal bağlayıcılığı olan anlaşma, kadına yönelik şiddeti bir insan hakları ihlali olarak nitelendiriyor ve ülkelerin bu tür şiddeti önlemek, mağdurları korumak ve faileri kovuşturmak için önlemler alması gerektiği, çekilme kararının, ülkede on yıldır artan kadın cinayetleri sayısının artmasından sonra geldiğine dair ifadelere yer verilmiştir.

Metin içerisinde, kadın cinayetleriyle ilgili sayısal veri bilgisi paylaşılmıştır. 9 Ocak 2021’de Türkiye’de eşini vurduğu için tutuklanan Melek İpek’e ve Kadın Hakları Gruplarının, “Aile içi şiddet ve hatta kadın cinayetinden hüküm giyen erkeklere genellikle nispeten kısa cezalar verilir.” şeklindeki, Türkiye’nin adalet sisteminde çifte standart olduğunu dair eleştirileri haber metni içerisinde yer bulmuştur.

Apnews, “*Turkey Withdraws from the European Treaty to Protect Women*” (Apnews, 2021) başlıklı haberinde, anlaşmanın aile içi şiddetle mücadelede çok önemli olduğunu söyleyen kadın hakları savunucularının karşı protesto gösterileri için İstanbul’da toplanan göstericiler tarafından ‘

İstanbul Sözleşmesi’nde kadın ve erkeğin eşit haklara sahip olduğu belirtilerek, devlet yetkililerine kadına yönelik cinsiyete dayalı şiddetin önlenmesi, mağdurların korunması ve faillerin yargılanması için adım atılması gerektiği ile ilgili çağrıda bulunulduğuna dair ifadeler yer almıştır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın sürekli olarak konuşmalarında ailenin “kutsallığını” vurguladığı ve kadınları üç çocuk sahibi olmaya çağırdığı, İletişim Direktörü Fahrettin Altun’un ise, hükümetin sloganının “Güçlü Aileler, Güçlü Toplum” olduğunu söylediği paylaşımına karşı; birçok kadının eşleri tarafından fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığı, kadın cinayetleri oranının arttığı ve kadın haklarının gasp edildiğine dair eleştiriler yapılmıştır.

CNN, “*Turkey withdraws from Istanbul convention to combat violence against women*” (CNN, 2021) başlıklı haberinde, sözleşmeden çekilmenin aile içi şiddet vakaları ve kadın cinayet oranlarının yüksek olduğu bir ülkeye şok dalgaları gönderdiği, Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ise kongreden çekilme kararını hangi gerekçe ile verdiğinin belli olmadığı belirtilmiştir. Çekilmeyi protesto eden Türk kadın hakları savunucuları, bazı muhafazakarların, sözleşmenin geleneksel aile değerlerine zarar verdiği savunuculuğunda bulduklarını, sözleşmeden çekilerek hükümetin artık kadınları şiddetten koruyamayacağını açıklamıştır.

Metinde, Türk yazar ve kadın hakları aktivisti Elif Şafak’ın CNN’den Christiane Amanpour’a verdiği, Türkiye’de kadına yönelik şiddetin “tırmanan büyük bir insan hakları krizi” olduğu ifadelerini kullandığı demecine de yer verilmiştir.

BBC Uk, “*Domestic violence: Turkey pulls out of Istanbul convention*” (BBC Uk, 2021) başlıklı haber metninde, Türkiye’nin kadınları korumak için tasarlanmış uluslararası bir anlaşmadan vazgeçmesi kararının protesto edildiği bilgisi ve alınan bu kararın, Avrupa’nın en üst düzey insan hakları organı olan Avrupa Konseyi’nin başkanı tarafından aile içi şiddetle mücadele çabaları için “yıkıcı” olarak nitelendirildiği söylemi mevcuttur.

İnsan hakları hukuku alanında uzmanlaşmış akademisyen ve avukat Kerem Altıparmak ise sözleşmeden vazgeçilmesini 1980 askeri darbesine benzetmiştir.

Artan kadın cinayetlerine dikkat çekilen haber metninde; Mayıs 2018 yılında öldürülen Şule Çet’in ölümünün henüz aydınlatılmadığı ile ilgili

bilgilere de yer verilmiştir.

Euronews, “*Feminist groups protest Turkey’s withdrawal from Istanbul Convention*” (Euronews, 2021) başlıklı haberinde, İstanbul Sözleşmesi’nin 45 ülke tarafından imzalanan, kadına yönelik her türlü şiddeti önlemede önemli bir sözleşme olduğu, sözleşmeden çekilme kararı ile birlikte artan kadın şiddetinin önüne geçilemeyeceği belirtilmiştir.

Sözleşmeden çekilme kararı sonrası Feminist gruplarca kararın protesto edildiği, protestocuların ‘kadın cinayetleri siyasaldır’ pankartları taşıdığı altı çizilmiştir.

Washingtonpost, “*Erdogan pulls Turkey out of European treaty aimed at protecting women from violence*” (Washingtonpost, 2021) başlıklı haberin içeriğinde, Türkiye’nin, Erdoğan’ın başbakan olduğu 2011 yılında sözleşmeyi imzalayan ilk ülke olmasına rağmen, Türk kadınlarını cinsiyete dayalı şiddetten korumada kritik rol oynayan önemli bir Avrupa anlaşmasından çekildiği belirtilmiştir.

Ayrıca haber metninde, ABD Cumhurbaşkanı Biden’in, “Ülkeler, kadınları korumak ve istismarcıları sorumlu tutmak için tasarlanmış uluslararası anlaşmaları reddetmemek, kadına yönelik şiddeti sona erdirmeye taahhütlerini güçlendirmek ve yenilemek için çalışmalıdır.” ifadelerine yer verilmiştir.

Avrupa Konseyi, Türkiye’nin sözleşmeden çekilme haberini “yıkıcı” olarak nitelendirmiştir. Konsey tarafından yapılan açıklamada, “İstanbul Sözleşmesi 45 Avrupa ülkesini kapsıyor ve kadın ve kız çocuklarının toplumlarımızda her gün karşılaştıkları şiddetten korunmasına yönelik uluslararası çabalarda altın standart olarak kabul edilmektedir.” ifadeleri kullanılmıştır.

Bloomberg, “*Turkey Withdraws From Treaty on Violence Against Women*” (Bloomberg, 2021) başlıklı haberinde, Türkiye’nin kadına yönelik şiddet ve aile içi istismarı önleme amaçlı bir Avrupa Konseyi anlaşması olan İstanbul Sözleşmesi’nden ayrıldığı belirtilmiştir.

Haber metni içerisinde, muhalefet liderlerinin alınan kararı Twitter’den eleştirdiği, Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nun kadınların haklarını savunma çağrısı yaparken; İyi Parti Genel Başkanı Meral Akşener’in ise İstanbul Sözleşmesi’ni yeniden canlandırma sözünü verdiği ifadeler yer almıştır.

Reuters, “*Turkey’s Erdogan quits European treaty on violence against women*” (Reuters, 2021) başlıklı haber metninde, Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay’ın, Twitter hesabından yaptığı, “Geleneksel sosyal dokumuzu korumak, Türk kadınının saygınlığını koruyacaktır. Bu yüce amaç için çareyi dışarıda aramaya ya da başkalarını taklit etmeye gerek yoktur.” ifadeleri yer almıştır.

Metinde, sözleşmeden çekilme kararının, Erdoğan’ın hak ve özgürlükleri iyileştireceği, AB standartlarının karşılanmasına yardımcı olacağını söylediği yargı reformlarını açıkladıktan sonra geldiğinin altı çizilmiştir.

Aile, Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanı Zehra Zümrüt, anayasa ve mevcut yasaların kadın haklarını güvence altına aldığını söylemesine rağmen metin içerisinde artan kadın cinayetleri oranına vurgu yapılmıştır.

Nytimes, “*Erdogan Pulls Turkey from European Treaty on Domestic Violence*” (Nytimes, 2021) başlıklı haber metninde, Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın, muhafazakar ve milliyetçi destekçileri arasında kendi popülaritesini pekiştirmek için bir yıldan daha uzun bir süre İstanbul Sözleşmesi olarak bilinen anlaşmadan çekilme fikrini ortaya attığı, 18 yıllık iktidarı boyunca var olan yetkisini giderek arttırdığı yazılmıştır.

Ayrıca haber metninin içerisinde; Avrupa Konseyinin, “Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmesi, Türkiye’de kadın haklarının korunmasını tehlikeye attığı için durum içler acısıdır” ifadelerinin yer aldığı açıklamaya da yer verilmiştir.

Hindustantimes, “*Explained: The European Treaty on Violence Against Women Which Erdogan Quit*” (Hindustantimes, 2021) başlık habere, Erdoğan’ın kararını eleştirenlerin ‘anlaşmadan çekilmenin sadece Türkiye’nin Avrupa Birliği’ne katılım şansını azaltmakla kalmayıp, ülkedeki kadına yönelik şiddet oranlarını da artıracaklarını’ söyledikleri cümle ile giriş yapılmıştır.

Metin içerisinde, gazetelerin çoğunda yer alan, Aile, Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanı Zehra Zümrüt Şelçuk’un Twitter’den yaptığı açıklamalara da yer verilmiştir.

Ayrıca Dünya Sağlık Örgütü’nün (DSÖ), Türkiye’deki kadınların yüzde 38’inin yaşamları boyunca eş şiddetine maruz kaldığına dair verileri de paylaşılmıştır.

Indiatimes, “*Turkey pulls out of landmark treaty protecting women from violence*” (Indiatimes, 2021) başlıklı haber metninin içeriğinde, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi ile kadına yönelik şiddeti önlemek ve mücadele etmek amacını taşıyan, dünyanın ilk bağlayıcı anlaşmasından Türkiye’nin çekildiği, ‘Türkiye’de aile içi şiddet ve kadına yönelik şiddetin ciddi bir sorun olmaya devam ettiği’ ifadeleri yer almıştır.

Haber metninde, sözleşmeden çekilme kararının Kadıköy’de kitlelerce protesto edildiği, protestocuların, ‘kadın cinayet oranlarının giderek arttığı bir ortamda kararın geri çekilmesi ve sözleşmenin uygulanmasına yönelik’ söylemlerine yer verilmiştir.

Theguardian, “*Biden rebukes Turkey after it quits accord protecting women*” (Theguardian, 2021) başlıklı habere, Joe Biden’ın, Türkiye’nin kadınları şiddetten korumak için tasarlanmış önemli bir uluslararası anlaşmadan çekilmesini kınamada Avrupalı liderlere katıldığı ile ilgili cümleyle giriş yapılmıştır.

Metin içerisinde, AB dış politika sorumlusu Josep Borrell’in, “karar, Türkiye’deki kadın ve kız çocuklarının korunması ve temel haklarını tehlikeye atma riski taşımaktadır. Bu sebeple “Türkiye’ye kararını geri alma çağrısı yapıyoruz” şeklindeki ifadelerine yer verilmiştir.

Ayrıca haber metninde, İçişleri Bakanı Süleyman Soylu’nun, gelen eleştirilere yanıt olarak “kurumlarımız ve güvenlik güçlerimiz aile içi şiddet ve kadına yönelik şiddetle mücadeleye devam edecektir” açıklamasına yer verilirken; We Will Stop Femicide Platformunun kadın cinayetleri ile ilgili yaptığı araştırmanın sonuçları da paylaşılmıştır.

Sputniknews, “*Turkish Police Use Tear Gas to Disperse Women Rallying Against Istanbul Convention*” (Sputniknews, 2021) başlıklı habere, binlerce kadının Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın AB destekli İstanbul Kadın Hakları Sözleşmesi’nden çekilme kararını protesto etmek için Türkiye’nin İstanbul kentinde sokaklara döküldüğü, polislerin kalabalığı dağıtmak için göz yaşartıcı gaz kullandığına dair bir cümleyle giriş yapılmıştır.

Haber metninde, kadına yönelik aile içi şiddeti azaltmak ve önlemek için tasarlanan anlaşmadan çekilme kararının 20 Mart’ta açıklandığı ve Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve ABD tarafından kararının kınandığının altı

çizilmiştir.

İstanbul, Ankara, Kahramanmaraş, Kırşehir, Balıkesir, Samsun, Erzurum, Trabzon ve diğer illerde protesto gösterileri düzenlendiği, Erdoğan yönetiminin, kadın haklarının Türkiye yasalarıyla güvence altına alındığına dair söz verdiği bilgisine de haber içerisinde yer verilmiştir.

France24, “*Women in Turkey rally against Erdogan decision to exit domestic violence treaty*” (France24, 2021) başlıklı haber metninin içeriğinde, Türkiye’nin bir zamanlar savunduğu, aile içi istismara karşı uluslararası bir anlaşmadan çekilme kararını geri almasını talep etmek için kadınların İstanbul’da sokaklara döküldüğü, yoğun bir polis varlığı altında, İstanbul sahilindeki bir meydana toplanan göstericilen, “Kadın cinayetleri siyasetidir” sloganları attığı ve bir pankartta “Kadınları koruyun, şiddetin faillerini değil” yazdığına dair bilgi ve ifadelere yer verilmiştir.

Ayrıca metinde, Erdoğan’ın İslamcı kökenli AK Parti’inde muhafazakârların, toplumsal cinsiyet eşitliğini vurgulayan ve cinsel yönelim gerekçesiyle ayrımcılığı yasaklayan sözleşmenin ‘aile yapılarını baltaladığını ve şiddeti teşvik ettiğine’ dair söylemleri de mevcuttur.

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Türkiye’nin İstanbul Sözleşmesi’nden çekilme kararının yabancı basında yer almasının ülke itibarına yansımaları incelendiğinde; haber metnlerinin içeriğinde, ülke itibarına etki edebilecek söylemlerin mevcut olduğu tespit edilmiştir. Haberlerin çoğunda, sözleşmeden çekilme kararı alınmasının Türkiye’nin Avrupa Birliği’ne üyeliği konusunda sorun yaşayabileceği ön görüşüne yönelik yorumlar yapılmıştır. Çünkü Avrupa Birliği üyeliğinin önemli kriterlerinden biri; insan haklarının korunmasını garanti eden kurumların ve yasaların varlığıdır. Söz konusu sözleşmenin iptalinin insan haklarının korunmasına yönelik sorunlar oluşturacağı eleştirisi yapılmıştır. Türkiye’nin alınan karar nedeniyle, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve ABD Cumhurbaşkanı Joe Biden tarafından da kınandığının tespiti yapılmıştır.

Genel olarak haber metinlerinde, We Will Stop Femicide Platformu ve Dünya Sağlık Örgütü’nün (DSÖ) kadın cinayetleri ile ilgili paylaştığı sayısal verilere de yer verildiği tespit edilmiştir. Son 10 yılda artan kadın cinayetleri oranına rağmen sözleşmeden çekilme kararı alınmasının, var

olan oranı daha da arttıracığına yönelik kararı protesto eden kitlelerin endişelerine de yer verilmiştir.

Türkiye’de mevcut yasaların kadın haklarını korumadığı, İstanbul Sözleşmesi’nden çekilme kararıyla hak ihlallerinin artabileceğine yönelik yorumlar da yapılmıştır. Yoğun olarak haber metinlerinde, Aile Çalışma ve Sosyal Politikalar Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk, kendisi de bir kadın olmasına rağmen alınan karara sessiz kalması nedeniyle eleştirilmiştir.

Karardan çekilme ile ilgili Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından net bir açıklama yapılmaması nedeniyle çekilme kararının, sözleşmenin geleneksel aile değerlerine zarar verdiği savunuculuğunda buldukları, boşanmayı teşvik ettiği, geleneksel aile değerlerini yok edebileceği ve eşcinsel evliliğe yol açabileceği ile ilgili endişelerinin olduğuna dair yorumlar yapılmıştır.

Çekilme kararına karşı protestoların İstanbul dışındaki illerde de yapıldığı, çoğunluğunu kadınların oluşturduğu protestoculara polisin orantısız güç kullandığına dair haberlerin mevcut olduğu tespiti yapılmıştır. Haber metinlerinde, protestocuların “kadın cinayetleri siyasaldır” yazılı pankart taşıdıklarına dair görseller kullanılmıştır. Ayrıca haber metinlerinin bazılarında, Türkiye’de kadın cinayetine kurban giden, aile içi şiddet mağduru kadınlara ayrı bir başlık açılmıştır.

İncelenen haberlerin çoğunda, kadına yönelik şiddet konusu dışında, Merkez Bankası Başkanı’nın görevden alınması, ekonomi kriz, parti kapatmalarına yönelik bilgilerin de mevcut olduğu görülmüştür.

İstanbul Sözleşmesi, 45 ülkenin üye olması ve uluslararası bağlayıcılığı olan bir sözleşme olması nedeniyle dış basında geniş yer bulan bir konu olmuştur. İncelenen haber metinlerinde, Türkiye ile ilgili söylemlerin, yapılan eleştirilerin ve yorumların, hatta haberlerde kullanılan görsel/görsellerin ülke itibarını olumsuz etkileyeceği düşünülmektedir. Ülke itibarı, insanların zihninde, ilgili ülkenin nasıl algılandığı ile ilgili bir kavramdır. Ülkelerin değerinin hesaplanmasında, sahip oldukları fiziksel varlıklar kadar itibar gibi maddi olmayan soyut değerlerinin de önem taşıdığı günümüzde, itibarın oluşturulması ve yönetilmesine ayrı bir önem verilmesi gerekmektedir. Günümüzde ülke itibarı askeri güç, anayasal ve ekonomik güç, insan hakları, kadın hakları, çocuk hakları ve eğitim

gibi daha manevi değerlerle ölçülmektedir. Bu doğrultuda insan hakları ve kadın haklarını koruyan bir sözleşmenin ilk imzalayıcısı ülke konumundayken ve kadın cinayetlerinin sayıca fazla olduğu bir ülkede İstanbul Sözleşmesi gibi kadın ve çocuk haklarını koruyan, cinsiyet eşitliğini temel alan bir insan hakları sözleşmesinden Türkiye'nin çekilmesi yabancı basında olumsuz karşılanmıştır. Söz konusu sözleşmeden çekilme kararı Türkiye Cumhuriyetinin uluslararası alanda insan hakları konusunda itibarını zedelemiştir.

KAYNAKÇA

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Kadın Statüsü Genel Müdürlüğü. (2012). Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Ulusal Eylem Planı 2012-2015." Ankara: Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı.

Aljazeera. (2021). "Thousands Protest Turkey's Exit From Domestic Violence Treaty." <https://www.aljazeera.com/news/2021/3/27/thousands-protest-turkey-exit-domestic-violence-treaty> (Erişim Tarihi: 27 Nisan 2021)

Apnews. (2021). "Turkey Withdraws From The European Treaty To Protect Women." <https://apnews.com/article/world-news-turkey-europe-istanbul-violence-f096c185314cde20dce2504a70ee6889> (Erişim Tarihi: 28 Nisan 2021)

Asan, A. (2019). "Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele ve İstanbul Sözleşmesi. Ticaret.Edu.Tr." <http://ww4.ticaret.edu.tr/kadinveaile/Wp-Content/uploads/sites/72/2019/12/Kad%C4%B1na-Yo%CC%88nelik-S%CC%A7iddet-İle-Mu%CC%88cadele-Ve-Istanbul-So%CC%88zles%CC%A7mesi.Pdf>

Bakırcı, K. (2015), İstanbul Sözleşmesi, *Ankara Barosu Dergisi*, 4: 133-204.

BBC News. (2021). "Turkey Erdogan: Women Rise Up Over Withdrawal From Istanbul Convention." <https://www.bbc.com/news/world-europe-56516462> (Erişim Tarihi: 25 Nisan 2021)

BBC Uk. (2021). "Domestic Violence: Turkey Pulls Out Of Istanbul Con-

vention.” <https://www.bbc.com/news/world-europe-56467689> (Erişim Tarihi: 28 Nisan 2021)

Bloomberg. (2021). “Turkey Withdraws From Treaty On Violence Against Women.” <https://www.bloomberg.com/news/articles/2021-03-19/turkey-withdraws-from-treaty-on-violence-against-women> (Erişim Tarihi: 1 Mayıs 2021)

Boztepe, H. (2013), İtibar Çalışmalarının Yeni Bir Boyutu Olarak Ülke İtibarı: İç Hedef Kitle Olarak Yönetilenlerin Ülke İtibarına Yönelik Algısı Üzerine Bir Araştırma, *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 1(44): 33-47.

Cbnews (2021). “Anger And Fear As Turkey Takes A “Step Backward” In Preventing Violence Against Women.” <https://www.cbsnews.com/news/turkey-istanbul-convention-protests-erdogan-violence-against-women/> (Erişim Tarihi: 27 Nisan 2021)

CNN (2021). “Turkey Withdraws From Istanbul Convention To Combat Violence Against Women.” <https://edition.cnn.com/2021/03/20/europe/turkey-convention-violence-women-intl/index.html> (Erişim Tarihi: 28 Nisan 2021)

Council Of Europe. (2011). “Kadınlara Yönelik Şiddet Ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi Ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi”. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu: http://kadincinayetlerini-durduracagiz.net/uploads/file/istanbul_sozlesmesi.pdf

Çağrı, Z. (2021). “Kadına Yönelik Şiddet: Türkiye OECD Ülkeleri Arasında Zirvede.» *Kronos34*: <https://kronos34.news/tr/kadina-siddet-en-cok-hangi-ulkelerde-turkiye-oecd-ulkeleri-arasinda-zirvede/> (Erişim Tarihi: 8 Mayıs 2021)

Davies, G., Chun, R., Da Silva, R., V., Roper, Stuart. (2003), *Corporate Reputation And Competitiveness*, London: Routledge.

Doorley, J., Garcia, H., F. (2007), *Reputation Management*, New York: Routledge.

Dünyada 736 Milyon Kadın Şiddet Mağduru. (2021). [https://www.Dw.Com/Tr/D%C3%BCnyada-736-Milyon-Kad%C4%B1n-%C5%9Fiddet-Ma%C4%9Fduru/A-56819819](https://www.dw.com/tr/d%C3%BCnyada-736-milyon-kad%C4%B1n-%C5%9Fiddet-ma%C4%9Fduru/a-56819819) (Erişim Tarihi: 9 Mart 2021)

Dw. (2021). “Turkey Quits Istanbul Convention On Against Violence Against Women.” [https://www.Dw.Com/En/Turkey-Quits-İstanbul-Convention-On-Violence-Against-Women/A-56936323](https://www.dw.com/en/turkey-quits-istanbul-convention-on-violence-against-women/a-56936323) (Erişim Tarihi: 25 Nisan 2021)

Euronews. (2021). “Feminist Groups Protest Turkey’s Withdrawal From Istanbul Convention.” [https://www.Euronews.Com/2021/03/29/Feminist-Groups-Protest-Turkey-S-Withdrawal-From-İstanbul-Convention](https://www.euronews.com/2021/03/29/feminist-groups-protest-turkey-s-withdrawal-from-istanbul-convention) (Erişim Tarihi: 1 Mayıs 2021)

France24. (2021). “Women İn Turkey Rally Against Erdogan Decision To Exit Domestic Violence Treaty.” [https://www.France24.Com/En/Middle-East/20210327-Women-İn-Turkey-Rally-Against-Erdogan-Decision-To-Exit-Domestic-Violence-Treaty](https://www.france24.com/en/middle-east/20210327-women-in-turkey-rally-against-erdogan-decision-to-exit-domestic-violence-treaty) (Erişim Tarihi: 6 Mayıs 2021)

Greio. 2018. “Kadına Yönelik Şiddet Ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi)’ nin Hükümlerinin Hayata Geçirilmesini Sağlayan Yasal Ve Diğer Tedbirlere İlişkin GREVIO Türkiye Değerlendirme Raporu.” Avrupa Konseyi. Strsburg: Avrupa Konseyi. [https://Rm.Coe.İnt/1680462545](https://rm.coe.int/1680462545)

Hindustantimes. (2021). “Explained: The European Treaty On Violence Against Women Which Erdogan Quit.” [https://www.Hindustantimes.Com/World-News/Explained-The-European-Treaty-On-Violence-Against-Women-Which-Erdogan-Quit-101616219317616.Html](https://www.hindustantimes.com/world-news/explained-the-european-treaty-on-violence-against-women-which-erdogan-quit-101616219317616.html) (Erişim Tarihi: 3 Mayıs 2021)

Independent.Co.Uk. (2021). “Turkey Pulls Out Of İnternational Treaty On Violence Against Women.” [https://www.İndependent.Co.Uk/News/World/Europe/Turkey-Tayyip-Erdogan-Violence-Against-Women-B1819966.Html](https://www.independent.co.uk/news/world/europe/turkey-tayyip-erdogan-violence-against-women-b1819966.html) (Erişim Tarihi: 25 Nisan 2021)

Indiatimes. (2021). “Turkey Pulls Out Of Landmark Treaty Protecting Women From Violence.” [https://Timesofindia.İndiatimes.Com/World/Middle-East/Turkey-Pulls-Out-Of-Landmark-Treaty-Protecting-Women-From-Violence/ArticleShow/81599439.Cms](https://timesofindia.indiatimes.com/World/Middle-East/Turkey-Pulls-Out-Of-Landmark-Treaty-Protecting-Women-From-Violence/ArticleShow/81599439.cms) (Erişim Tarihi: 3 Mayıs 2021)

Isaacs, R., Rudzite, L. (2021). Conceptualising Culture Wars In The Post Communist Space: Latvia, The Istanbul Convention And The Struggle For Power, *Europe-Asia Studies*: 1-23.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu. (2021). Anıt Savaş: [Http://Anitsayac.Com/](http://Anitsayac.Com/)

Kang, M., Yang, S. (2010), Comparing Effect Of Country Reputation And The Overall Corporate Reputations Of A Country On International Consumers' Product Attitudes And Purchase Intentions, *Corporate Reputation Review*, 13(1): 52-62.

Moroğlu, N. (2016), Uluslararası Ve Ulusal Hukukta Kadının İnsan Hakları, *Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin Kuruluşunun 20. Yılı Armağanı Özel Sayı, 13(1): 285-317.

Nye, J. S. (2003), Soft Power And American Foreign Policy, *Political Science Quarterly*.

Nytimes. (2021). "Erdogan Pulls Turkey From European Treaty On Domestic Violence." <https://www.nytimes.com/2021/03/20/world/europe/turkey-erdogan-women-violence.html> (Erişim Tarihi: 3 Mayıs 2021)

Passow, T., Fehlmann, R., Heike, G. (2005), Country Reputation: From Measurement To Management: The Case Of Liechtenstein, *Corporate Reputation Review*, 7(4): 309-326.

Reuters. (2021). "Turkey's Erdogan Quits European Treaty On Violence Against Women." <https://www.reuters.com/article/turkey-women-erdogan-int-ıduskbn2bc00r> (Erişim Tarihi: 3 Mayıs 2021)

Sputniknews. (2021). "Turkish Police Use Tear Gas To Disperse Women Rallying Against Istanbul Convention." <https://sputniknews.com/middleeast/202103271082469146-turkish-police-use-tear-gas-to-disperse-women-rallying-against-istanbul-convention-pul-lout/> (Erişim Tarihi: 6 Mayıs 2021)

Şahin, Z., B., Üçler, N. (2020), Dijital Çağda Habercilikte Etik Sorunlar:

Haberler.Com Haber Analizi, Eken İ., Gezmen B. (Ed.). *Dijital Dünya ve Teknolojik Gelişmelerin Sosyal Bilimlere Etkisi*, Ankara: Nobel Yayınevi.

TBMM. (2016). “Aile Bütünlüğünü Olumsuz Etkileyen Unsurlar İle Boşanma Olaylarının Araştırılması ve Aile Kurumunun Güçlendirilmesi İçin Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu”. Ankara: TBMM.

Theguardian. (2021). “Biden Rebukes Turkey After It Quits Accord Protecting Women.” <https://www.theguardian.com/world/2021/mar/21/joe-biden-condemns-turkey-for-withdrawing-from-accord-designed-to-protect-women> (Erişim Tarihi 6 Mayıs 2021)

Wang, J. (2006), Managing National Reputation And International Relations In The Global Era: Public Diplomacy Revisited, *Public Relations Review*, 32: 91-96.

Washingtonpost. (2021). “Erdogan Pulls Turkey Out of European Treaty Aimed at Protecting Women From Violence.” https://www.washingtonpost.com/world/erdogan-turkey-istanbul-convention-femicide/2021/03/20/6f3b3736-897b-11eb-be4a-24b89f616f2c_story.html (Erişim Tarihi: 1 Mayıs 2021)